

अथीकर (अथ + 1. कर्) *schlaff machen, erschlaffen* (trans.): चिरवि-
रहिणोऽरुक्कण्ठार्तिअथीकृतगात्रयोः Spr. (II) 2298. so v. a. *vermindern*:
कृतात्मीयदेशवासरस KATHAS. 22, 151.

अनवास m. N. pr. eines Arhant TĪRAN. 4. 81; vgl. die Anm. auf S. 4.

अवण adj. = अवण. अणौ *lahm* PAKĀV. Br. 21, 14, 16. ANUPAD. 1, 8.

KĪTJ. Ça. 23, 4, 16, v. l. (nach dem Schol. = रक्तवर्णो बिन्दाकारस्व-
रदोषः).

आदणभारिक adj. = आदणभारं करति, वहति oder आवहति gaṇa
वंशादि zu P. 5, 1, 50.

आदणिक adj. 1) = आदणमधीते वेद वा gaṇa उक्थादि zu P. 4, 2, 60.

— 2) = आदणं (als Last) करति, वहति oder आवहति gaṇa वंशादि zu
P. 5, 1, 50.

आख, आखति DuĀTUP. 3, 13 (व्याप्ति). — Vgl. शाख्.

आघ, आघते (im Epos hier und da act.) DuĀTUP. 4, 41 (कथने). mit
dat. P. 1, 4, 34. Vop. 3, 15, 1. sich zu Jmd (dat.) versehen, Zuversicht zu
Jmd haben: यस्या एव भूयिष्ठं आघते तां भित्ते Çat. Br. 11, 3, 2, 7. —
2) mit Zuversicht reden, grosssprechen, prahlen mit, stolz sein auf (instr.):
प्रेषामेव यशसा आघसे तम् MBu. 2, 2121. तया परिषदे मध्ये आघते स
नराधिपः 4, 1160. आघते ज्ञातिमध्ये स्म त्वयि प्रव्रजिते वनम् 3, 2695. य-
त्कर्म कलुषं कृत्वा आघसे जनसंसदि 7, 9138. DAÇAK. 66, 11. गर्गिकया P.
5, 1, 134, Schol. आघमान MBu. 3, 15170. R. 5, 78, 5. शशाधिरे HARIV.
8316. आघिष्ये केन BHATT. 16, 4. act.: मया निष्ठास्तेनैव (so ed. Bomb.)
स्वयं आघति कथितेन MBu. 3, 13806. आघनिव ममायतः 14, 1820. stolz
sein auf mit loc.: आघते आघनीयेषु KĀM. NĪTIS. 3, 37. — 3) Jmd (dat.)
etwas Angenehmes sagen, schmeicheln: अस्माधिष्ठ यस्मै Vop. 3, 15. पर-
स्त्रीभ्यः BHATT. 8, 73. — 4) rühmen, preisen; mit acc.: आघस्व (so ed.
Bomb.) मौ कुशलिनम् MBu. 3, 877. अशक्ताः शक्तिमात्मीयां आघते ये च
उर्जनाः Spr. (II) 710. शिरसा आघते (इन्द्रं शिवः) 2117. P. 1, 4, 34, Schol.
भरतं आघमानेव स्वकर्म (so ist zu trennen) व्यापयत्युत R. GORR. 2, 74,
51. act.: यस्य आघति विबुधाः कर्माणि MBu. 7, 1997. pass.: आघ्यते Spr.
(II) 1670, v. l. R. GORR. 1, 3, 61. KĀM. NĪTIS. 3, 37. कथमयं आघ्यतां म-
हासन्नः HIT. 100, 12. ad MERG. 18. यथैव आघ्यते गङ्गा पादेन परमेष्ठिनः
wegen KUMĀRAS. 6, 70. कर्माणि आघितानि Bhaṅ. P. 3, 4, 33.

— caus. आघयति 1) Jmd zureden, zu beruhigen —, zu trösten suchen:
को माम् — आघयिष्यत्युपासीनः पुत्रशोकमपार्दितम् R. 2, 64, 32. — 2)
rühmen, preisen: तदाक्यम् HIT. 61, 6. Bhaṅ. P. 7, 13, 37.

— सम् grosssprechen, prahlen mit (instr.): इति संआघते नित्यं तेन पा-
पेन कर्मणा MBu. 12, 4214.

आघन (von आघ्) 1) adj. grosssprechend, prahlend MBu. 5, 967. 2405.

— 2) n. das Rühmen, Preisen: मुक्तात्मआघना (adj. comp.) धैर्यं मनोवृ-
त्तिरचक्षला frei von Selbstlob SĀH. D. 135.

आघनीय (wie eben) adj. zu rühmen, zu preisen, rühmlich, rühmens-
werth, ehrenwerth; von Personen und Sachen MBu. 12, 8968. 13, 969.
HARIV. 11137. Spr. (II) 3828. R. 2, 115, 5 (126, 5 GORR.). R. GORR. 1, 18,
8. 71, 28. 3, 19, 19. 7, 23, 5, 61. KĀM. NĪTIS. 3, 37. MERG. 35. ÇĀK. 193.
KATHAS. 73, 371. LA. (III) 89, 20. Bhaṅ. P. 9, 24, 62. compar. °तर R. 4, 20, 6.

आघनीयता f. nom. abstr. von आघनीय Spr. (II) 457.

आघा (von आघ्) f. 1) Grosssprecherei, Prahlerei P. 5, 1, 134. Spr. (II)
VII. Theil.

787. R. 3, 33, 57. त्यागे °विपर्ययः RAGH. 1, 22. सस्माधम् adv. s. v. a. mit
Selbstbewusstsein, mit wichtiger Miene VIKRAM. 52, 7. PRAB. 27, 18. 48.

14. — 2) das Rühmen, Preisen; Ruhm, Preis H. 270. an. 2. 55. MRD.
gh. 6. HALJ. 1, 145. योग्यस्य वस्तुनः SĀH. D. 720. अशोकदत्तस्माधिकतत्परा

KATHAS. 25, 160. गुण° Spr. (II) 2912. परिच्छ° VIKR. 56, 15. अस्वस्माघा

H. 68. अघिकथनेना °नात्मस्माधाकारः SĀH. D. 32, 21. स्माघा (Conj.) नीचो

अपि गच्छति Spr. (II) 4749. का स्माघा तस्य जीवति 3788. भर्तृस्माधावक्ता

2795. am Ende eines adj. comp.: उल्लसत्पृथुस्माघ RĀGA-TAR. 3, 2. — 3)

das zu Diensten Sein, Huldigung. — 4) Verlangen, Wunsch H. an. MRD.

स्माधिन् (von स्माघ् oder स्माघा) adj. 1) prahlend mit, eingebildet auf;

am Ende eines comp.: वल° HARIV. 3066. R. 4, 13, 41. hochmüthig, stolz:

Löwe Bhaṅ. P. 8, 2, 6. — 2) in gutem Rufe stehend, berühmt MBu. 12,

8968. HARIV. 9378. गण° wegen seiner guten Eigenschaften MBu. 13,

225. R. GORR. 1, 14, 29. 5, 36, 1. सर्वराज्ञा बलस्माघी MBu. 2, 1352. R. 6,

80, 29. वीर्य° 77, 28. समर° MBu. 3, 369. 3, 5914. 14, 1786. HARIV. 13706.

R. GORR. 1, 22, 10. 6, 30, 5. रण° 87, 18. 7, 23, 1. MBu. 3, 7044. शब्दवेधित°

R. GORR. 2, 63, 9. स्माधिष्ठ im höchsten Ansehen stehend, überaus ehr-

würdig: महाभिषेकस्माधिष्ठचारुकर Bhaṅ. P. 1, 15, 10. — 3) rühmend,

preisend: तदचः° R. 5, 31, 31. — Vgl. आत्म° (auch HARIV. 3083), वृत्त°.

स्माध्य (von स्माघ्) adj. = स्माधनीय TRIK. 3, 1, 24. MBu. 3, 3919. 9, 3336.

R. 1, 75, 4. 3, 53, 16. KĀM. NĪTIS. 3, 49. RAGH. 11, 86. ÇĀK. 94. MĀLAV. 91.

Spr. 3053. fg. 5094. (II) 503. 1543. 1737. 2249. 2309. 2377. 2932. 2997.

3794. 4746. 5071. 5691. 5719. Glt. 1, 4. KATHAS. 21, 59. 49, 59. 53, 186.

RĀGA-TAR. 1, 7. 43. 3, 236. 259. 6, 181. MĀRK. P. 21, 98. Bhaṅ. P. 4, 16,

3. 6, 11, 4. 9, 14, 21. PRAB. 57, 12. 74, 12. 102, 1. DAÇAK. 72, 5. SĀH. D. 53.

16. HIT. 17, 5. 99, 13. ÇUK. in LA. (III) 33, 15. तपः° wegen R. 1, 4, 17.

गुण° 3, 3, 4. KATHAS. 27, 57. RĀGA-TAR. 3, 28. रण° 5, 56, 83. जगच्छाद्य

von der Welt zu preisen KATHAS. 30, 43. स्माध्यम् adv.: जीवति Spr. (II)

6200. compar. °तर RAGH. 6, 16. superl. °तम Bhaṅ. P. 1, 10, 26. 8, 22, 4.

स्माध्यता f. nom. abstr. von स्माध्य Spr. (II) 1978.

स्मि = 1. स्मि in प्रसिद्ध.

स्मिक् UNĀDIS. 1, 33. स्मिक् nom. = परवश und ज्योतिष UGĒVAL. III.

= षिङ्ग, n. = ज्योतिःशास्त्र UNĀDIK. im ÇKDh.

1. स्मिष्, स्मिषति = 1. स्मिष् DuĀTUP. 17, 52 (दाक्). erhält keinen Binde-
vocal इ SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10.

2. स्मिष्, स्मिष्यति (auch °ते: स्मिषति s. n. घ्रा) = 1. स्मिष् DuĀTUP. 26.

77 und Suçr. 1, 77, 9 (आलिङ्गने, nach Vop. स्मिषे). शिष्ये, स्मिष्यति (Kār. 6.

8 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10); aor. अस्मिषत् und अस्मिषत् (nur in der

Bed. आलिङ्गने) P. 3, 1, 46. Vop. 8, 78. 11, 3. स्मिष्या, स्मिष्य, स्मिष्यम्. 1)

sich anhängen. sich halten —, sich klanmern an; mit loc.: दोषाः स्मिष्यति

वर्तमानु Suçr. 2, 189. 9. यथा पुष्करपलाश घ्रापो न स्मिष्यत एवमेव विदि

पापं कर्म न स्मिष्यते KĀND. Up. 4, 14, 3. impers.: नाप्युत्तरे (कर्मणि) स्मि-

ष्यताम् Spr. (II) 1402. mit acc.: नाधर्मः स्मिष्यते प्राप्तं पयः पुष्करपर्णावत् ।

अप्राज्ञमधिकं पापं स्मिष्यते ज्ञातु काष्ठवत् MBu. 12, 10948. — 2) umfangen,

umarmen: स्मिष्यति कामपि चुम्बति कामपि Glt. 1, 44. 6, 7. बाहुभिः

Bhaṅ. P. 10, 43, 21. — 3) sich zusammenfügen: दुःखेन स्मिष्यते भिन्नम्

Spr. (II) 2832. स्मिष्यत्पञ्चाङ्गुलिं कृत्तम् KATHAS. 3, 8. verschmelzen, zu-

sammenfliessen: स्मिष्यति शब्दाः KĀVJAPR. (II) 236, 1. — 4) zusammen-